

[Østergaard.]

sidste er det naturligvis nødvendigt, at FN råder over de fornødne magtmidler, ligesom ethvert land nødvendigvis må råde over politistyrker til håndhævelse af ro og orden inden for landets egne grænser.

Selve forslaget til folketingsbeslutning er jo kort og giver ikke anledning til mange bemærkninger, men det kan jo ikke nægtes, at bemærkningerne til forslaget kan give anledning til nogle spørgsmål. Nogle af de spørgsmål, som jeg kunne tænke mig at stille i den forbindelse, indrømmer jeg egner sig bedst til uddybning i et udvalg — jeg går ud fra, at et sådant bliver nedsat til en kort behandling — og andre punkter vil jeg gerne berøre allerede her.

Se, i indledningen til bemærkningerne står der, at i juni 1959 henvendte FNs generalsekretær sig bl. a. til de medlemslande, som havde bidraget til FN-styrken i Gaza, og anmodede om, at disse lande i deres militære planlægning tog hensyn til muligheden for fremtidige bidrag til FN. Jeg vil spørge i den forbindelse, om det kun — jeg burde måske nok have vidst det — er de nordiske lande, som deltager i FNs nuværende Gazastykker, eller er der andre lande, som deltager? Og er der ved oprettelsen af en sådan påtænkt permanent FN-styrke ikke tale om at udvide, jeg havde nær sagt nationkredsen til andre små nationer, for der er vel noget psykologisk rigtigt i, at de nationer, der stiller mandskab til et sådant beredskab, er de små nationer.

Jeg vil også gerne her stille et spørgsmål vedrørende de oplysninger, der gives om udgifterne i forbindelse med denne beredskabsstyrke. Der anføres, at det som en slags generalomkostning vil koste 20 mill. kr. i starten, og at det derefter vil være 10 mill. kr. i årlig drift. Jeg forstår, at det er danske udgifter, så længe styrken er i beredskab, og vi kan jo alle forenes i håbet om, at beredskabet må blive hovedretningslinjen for denne styrke. Det er også klart, at når styrken skal i aktion, så bliver det en FN-sag og en FN-udgift. Men jeg vil egentlig gerne have rejst det spørgsmål, om det ikke vil være rimeligt, at det også på beredskabsstadiet var en FN-udgift. Jeg indrømmer, at i den tid, vi befinder os i, hvor vi regner i milliarder, er 20 mill. kr. + 10 et overskueligt beløb til anvendelse i fredens tje-

neste, men på den anden side er det vel også en udgift, som man godt kan se på.

Jeg går jo ud fra som givet, at Danmark altid betaler det forfaldne bidrag til hele FN-apparatet, som vi er pligtige at betale efter reglerne. Jeg regner med, at det er tilfældet i modsætning til, hvad vi for nylig har fået oplyst gælder for Rusland. Jeg vil gerne have det bekræftet, men går altså ud fra, at det forholder sig sådan, og hvis det gør det, så ser jeg faktisk ikke, at det vil være uberettiget, at udgiften til styrken for de små lande, som skal deltage i den, også på beredskabsstadiet var at betragte som en FN-udgift. Jeg vil gerne høre ministerens mening om dette.

Derudover kan jeg yderligere — i forbindelse med, hvornår beredskabsstyrken skal oprettes — sige, at jeg for mit vedkommende vil mene, at den egentlig ikke skulle oprettes, før vi har fået Gazastyrken afviklet. Det vil forenkle administrationen og forholdene i øvrigt. Som allerede den foregående ærede ordfører nævnte, er der mange problemer i forbindelse med etableringen af denne beredskabsstyrke, og det vil nok være lettere at vente, til Gazastyrken er afviklet. Jeg regner med, at det vil ske inden for en overskuelig tid.

Det er jo en vidtstrakt bemyndigelse, der skal gives til den højtærede forsvarsminister ved dette forslag til folketingsbeslutning, men jeg erkender, at det ifølge sagens natur ikke kan være anderledes. Men jeg håber og går ud fra, at hver gang denne styrke skal træde i aktion helt eller delvis, vil det komme til at ske på grundlag af en folketingsbeslutning i hvert enkelt tilfælde. Også dette vil jeg gerne have en bekræftelse på.

I øvrigt skal jeg tilsige mit partis tilslutning og medvirken til forslaget gennemførelse, men som allerede antydet vil jeg anse det for rimeligt, at vi får lejlighed til at se nærmere på det i et udvalg.

Ole Bjørn Kraft: Der er grund til at hilse dette forslag med tilfredshed fra alle sider i det høje ting, og også det konservative folkeparti vil gerne være med i overvejelserne og forhandlingerne om dets gennemførelse. Det er for os at se en stor fordel, at der her er tale om et skandinavisk initiativ, idet såvel Norge som Sverige og efter de med-